

**LIETUVOS BANKO
PRIEŽIŪROS TARNYBOS
FINANSINIŲ PASLAUGŲ IR RINKŲ PRIEŽIŪROS DEPARTAMENTO
DIREKTORIUS**

**SPRENDIMAS
DĖL X. X. IR AB SEB BANKO GINČO NAGRINĖJIMO**

2020 m. rugpjūčio 26 d. Nr. V 2020/(21.27.E-2101)-242-347
Vilnius

Lietuvos bankas gavo pareiškėjo X. X. (toliau – pareiškėjas) kreipimąsi, kuriuo prašoma išnagrinėti tarp pareiškėjo ir AB SEB banko (toliau – bankas) kilusį ginčą.

Nustatyta:

Pareiškėjas, padedamas trečiųjų asmenų, platformoje „FXpays“ sukurtoje paskyroje atidarė savo sąskaitą ir vykdė prekybą kriptovaliutomis. Pareiškėjas laikotarpiu nuo 2019 m. rugpjūčio 12 d. iki 2019 m. lapkričio 14 d. iš savo banko sąskaitos inicijavo šias mokėjimo operacijas: 1) 2019 m. rugpjūčio 12 d. 2 000 Eur gavėjui *Kraken, Payward*; 2) 2019 m. rugpjūčio 22 d. 5 000 Eur gavėjui *Kraken, Payward*; 3) 2019 m. rugpjūčio 23 d. 5 001 Eur gavėjui *Kraken, Payward*; 4) 2019 m. rugsėjo 10 d. 5 500 Eur gavėjui *Kraken, Payward*; 5) 2019 m. rugsėjo 26 d. 5 510 Eur gavėjui *Kraken, Payward*; 6) 2019 m. spalio 23 d. 9 999 Eur gavėjui *Kraken, Payward*; 7) 2019 m. spalio 23 d. 9 998 Eur gavėjui *Kraken, Payward*; 8) 2019 m. spalio 25 d. 9 998 Eur gavėjui *Kraken, Payward*; 9) 2019 m. spalio 28 d. 9 999 Eur gavėjui *Kraken, Payward*; 10) 2019 m. spalio 30 d. 9 995 Eur gavėjui *Kraken, Payward*; 11) 2019 m. lapkričio 14 d. 12 800 Eur gavėjui *Kraken, Payward* (toliau visos kartu – mokėjimo operacijos). Iš viso pareiškėjas gavėjui *Kraken, Payward* (toliau – gavėjas) pervedė 85 800 Eur. Pareiškėjas nurodo, kad iš viso pervedė gavėjui 88 330 Eur, tačiau pateiktas pareiškėjo banko sąskaitos išrašas liudija, kad bendra pervesta gavėjui suma – 85 800 Eur.

2019 m. spalio 23 d. bankas vykdydamas mokėjimo operacijų stebėseną sustabdė dviejų pareiškėjo inicijuotų mokėjimo operacijų vykdymą ir telefonu susisiekė su pareiškėju, kad įspėtų apie tai, kad nemažai banko klientų nukenčia nuo asmenų, kurie telefonu siūlo investuoti ir uždirbti didelį pelną.

Tą pačią dieną bankas pareiškėjo sutikimu pareiškėjui į banko sąskaitą gražino dviejų sustabdytų mokėjimo operacijų lėšas (2019 m. spalio 23 d. – 9 999 Eur ir 2019 m. spalio 23 d. – 9 998 Eur). 2019 m. spalio 23 d. pareiškėjas interneto banko žinute bankui nurodė, kad „ateityje, jei vėl darysiu pavedimus į šį banką, prašau laikyti, kad padėtį išsiaiškinau ir viskas gerai.“

2020 m. vasario 22 d. pareiškėjas kreipėsi į banką ir pateikė prašymą atšaukti 9 inicijuotas mokėjimo operacijas gavėjui, kurių bendra suma – 65 803 Eur. Bankas kreipėsi į gavėjo banką ir gavo atsakymą, kad gražinti autorizuotų mokėjimo operacijų lėšų nėra galimybės, nes gavėjo sąskaitoje lėšų nebėra ir gavėjas nesutinka jų gražinti.

Pareiškėjas nesutiko su banko sprendimu, todėl kreipėsi į Lietuvos banką dėl vartojimo ginčo nagrinėjimo. Pareiškėjas teigia, kad bankas prieš vykdydamas pareiškėjo pateiktus mokėjimo pavedimus turėjo patikrinti gavėjus, įspėti pareiškėją, kad rizikinga siųsti pinigus į užsienio valstybes nepažįstamiems asmenims, nes kyla rizika, kad pinigai nebus atgauti. Pareiškėjas teigia, kad autorizuodamas mokėjimo operacijas nežinojo, kad bankui nurodo pervesti pinigus sukčiaujantiems asmenims. Pareiškėjo manymu, bankas turėjo pastebėti, kad pareiškėjo autorizuojamos mokėjimo operacijos nėra įprastinės, ir turėjo jas atšaukti ir (arba) perspėti pareiškėją apie galimą riziką, tačiau to nepadarė. Pareiškėjas prašė rekomenduoti bankui gražinti pareiškėjo autorizuotų mokėjimo operacijų gavėjui sumą.

Bankas pateiktame atsiliepime Lietuvos bankui nurodė, kad nesutinka su pareiškėjo

reikalavimu, ir prašė jį atmesti kaip nepagrįstą. Pirmiausia bankas pažymėjo, kad visos pareiškėjo ginčijamos mokėjimo operacijos buvo tinkamai autorizuotos ir kad pareiškėjas to neginčia. Taip pat bankas nurodė, kad 2019 m. spalio 23 d. buvo sustabdęs dviejų pareiškėjo inicijuotų mokėjimo operacijų vykdymą ir telefonu susisiekė su pareiškėju, kad perspėtų apie tai, kad jeigu su pareiškėju telefonu susisiekė nepažįstamas asmuo ir pasiūlė investuoti ir tokiu būdu uždirbti pelno, pareiškėjas turėtų nutraukti bendravimą su tokiais asmenimis, nes yra didelė rizika prarasti pinigines lėšas. Po šio pokalbio bankas 2019 m. spalio 25 d. gavęs pareiškėjo sutikimą atšaukė dvi mokėjimo operacijas ir gražino pareiškėjui į sąskaitą jų sumą. Tačiau pareiškėjas elektronine žinute bankui nurodė, kad ateityje bankas jo pateiktas vykdyti mokėjimo operacijas gavėjui laikytų kaip pateiktas pareiškėjo valia.

Pareiškėjas 2019 m. spalio 25 d. bankui pateikė vykdyti dar vieną labai skubų mokėjimo pavedimą ir pasiteiravo banko elektronine žinute, kodėl skubus mokėjimas dar nėra įvykdytas ir kada jis bus įvykdytas. Bankas, atsižvelgdamas į pareiškėjo laišką, 2019 m. spalio 28 d. įvykdė pareiškėjo pateiktą labai skubų mokėjimo pavedimą.

Bankas pažymėjo, kad dėjo pastangas įspėti pareiškėją apie slypinčią riziką prarasti pinigines lėšas, tačiau pareiškėjas banko perspėjimų nepaisė ir toliau teikė vykdyti mokėjimo pavedimus.

Bankas teigė neprivalantis stabdyti mokėjimų ir neturi pareigos tikrinti, kam klientai perveda pinigus. Bankas tik gali sustabdęs mokėjimo pavedimo vykdymą susisiekti su klientu ir pasiteirauti, koku tikslu lėšos yra pervedamos, ir įspėti klientus apie galimą riziką. Tačiau nagrinėjamo ginčo atveju pats pareiškėjas nepaisė banko įspėjimų ir toliau teikė vykdyti mokėjimo pavedimus tam pačiam gavėjui.

K o n s t a t u o j a m a :

Vadovaujantis Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių, patvirtintų Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimu Nr. 03-23, 45 punktu, vartojimo ginčai Lietuvos banke nagrinėjami laikantis rungimosi, ginčų nagrinėjimo operatyvumo, koncentracijos, ekonomiškumo ir bendradarbiavimo principų. Nagrinėdamas ginčą Lietuvos bankas atlieka pateiktų įrodymų vertinimą ir jo pagrindu priimamas sprendimas.

Pareiškėjo ir banko ginčas kilo dėl to, ar bankas pagrįstai įvykdė pareiškėjo pateiktus mokėjimo nurodymus. Pareiškėjas teigia, kad bankas turėjo patikrinti informaciją apie gavėją ir nevykdyti pareiškėjo pateiktų mokėjimo pavedimų.

Mokėjimo paslaugų teikėjų veiklą ir atsakomybę, mokėjimo paslaugas, jų teikimo sąlygas ir informavimo apie šias sąlygas reikalavimus, mokėjimo operacijų autorizavimą ir vykdymą, mokėjimo paslaugų vartotojų ir mokėjimo paslaugų teikėjų teises ir pareigas, susijusias su mokėjimo paslaugomis, kai mokėjimo paslaugų teikimas yra verslas, reglamentuoja Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymas.

Dėl mokėjimo pavedimų tinkamo autorizavimo ir mokėjimo operacijų vykdymo pagrįstumo.

Mokėjimų įstatymo 29 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad mokėjimo operacija laikoma autorizuota tik tada, kai mokėtojas duoda sutikimą įvykdyti mokėjimo operaciją. Mokėtojas gali duoti sutikimą įvykdyti vieną arba kelias mokėjimo operacijas. Mokėtojas ir jo mokėjimo paslaugų teikėjas turi susitarti dėl sutikimo įvykdyti mokėjimo operaciją davimo formos ir tvarkos. Sutikimas įvykdyti mokėjimo operaciją arba kelias mokėjimo operacijas taip pat gali būti duodamas per gavėją arba mokėjimo inicijavimo paslaugos teikėją. Mokėjimo operacija gali būti autorizuota iki jos įvykdymo arba ją įvykdžius, jeigu taip susitarė mokėtojas ir jo mokėjimo paslaugų teikėjas.

Nagrinėjamu atveju pareiškėjas ginčia mokėjimo operacijas, inicijuotas gavėjui, ir tarp šalių nėra ginčo dėl ginčijamų mokėjimo operacijų tinkamo autorizavimo, o ir pareiškėjas pats pripažįsta, kad autorizavo ginčijamas mokėjimo operacijas. Bankas pateikė informaciją, kad pareiškėjo ginčijamos mokėjimo operacijos gavėjui buvo inicijuotos interneto banke naudojantis pareiškėjo elektronine bankininkyste ir mokėjimo operacijas patvirtinus tik vienam pareiškėjui žinomais saugumo slaptažodžiais (PIN kodo slaptažodžiu).

Tačiau pareiškėjas teigia, kad bankas turėjo patikrinti informaciją apie gavėją ir atsisakyti vykdyti pareiškėjo pateiktus mokėjimo nurodymus, nes gavėjas yra sukčiaujantis asmuo, apie kurį teikdamas mokėjimo pavedimus vykdyti pareiškėjas nežinojo. Vertinant šio pareiškėjo argumento pagrįstumą, pažymėtina, kad bankas pareiškėją buvo įspėjęs apie tai,

kad pareiškėjas gali prarasti gavėjui pervestas lėšas, ir rekomendavo pareiškėjui nutraukti santykius su asmenimis, prisistatančiais brokeriais ir siūlančiais investuoti lėšas, tačiau pareiškėjas šių banko rekomendacijų nepaisė ir toliau bankui teikė mokėjimo nurodymus pervesti pinigines lėšas tam pačiam gavėjui.

Mokėjimų įstatymo 43 straipsnyje nustatyta, kad kai įvykdytos visos mokėtojo ir mokėjimo paslaugų teikėjo bendrojoje sutartyje nustatytos sąlygos, mokėtojo sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas negali atsisakyti įvykdyti mokėjimo nurodymo, nesvarbu, ar mokėjimo nurodymas inicijuotas mokėtojo, įskaitant inicijavimą per mokėjimo inicijavimo paslaugos teikėją, gavėjo ar per gavėją, išskyrus atvejus, kai tai draudžia kiti teisės aktai. Mokėjimų įstatymo 51 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad kai mokėjimo nurodymą tiesiogiai inicijuoja mokėtojas, jo mokėjimo paslaugų teikėjas atsako mokėtojui už tinkamą mokėjimo operacijos įvykdymą, nebent mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas žino ir gali patvirtinti mokėtojui ir gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjui, kad gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas gavo mokėjimo operacijos sumą, kaip nustatyta šio įstatymo 46 straipsnyje. Tokiu atveju gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas yra atsakingas gavėjui už tinkamą mokėjimo operacijos įvykdymą.

Banko bendrųjų paslaugų teikimo sąlygų 3 skyriuje nustatyta, kad mokėtojas yra atsakingas už pateikto mokėjimo nurodymo duomenų teisingumą: „Atkreipiame dėmesį, kad lėšas ir įskaitome, ir nurašome pagal mokėjimo nurodyme pateiktą mokėjimo sąskaitos numerį. Mes netikriname, ar mokėjimo nurodyme pateiktas gavėjo mokėjimo sąskaitos numeris priklauso nurodytam asmeniui. Jei nurodysite klaidingą sąskaitos numerį, lėšas nurašysime arba įskaitysime klaidingai. Laikoma, kad mokėjimo operacija, atlikta pagal mokėjimo nurodymo formoje pateiktą sąskaitos numerį, yra atlikta tinkamai.“

Pagal Mokėjimų įstatymo 50 straipsnio 5 dalį, kai mokėtojas bankui nurodo lėšų gavėjo banko sąskaitos numerį (unikalų identifikatorių), nesvarbu, kokius kitus lėšų gavėjų duomenis mokėtojas pateikė bankui (pvz., įmonės pavadinimas, adresas ar pan.), bankai, kaip mokėjimo paslaugų teikėjai, mokėtojams yra atsakingi už mokėjimo operacijų vykdymą pagal mokėtojų nurodytus lėšų gavėjų banko sąskaitos numerius. Jeigu mokėtojas suklysta dėl lėšų gavėjo banko sąskaitos numerio, vadovaudamasis Mokėjimų įstatymo 50 straipsniu, mokėtojo bankas mokėtojo prašymu turi imtis priemonių, kad padėtų mokėtojui atsekti mokėjimo operaciją ir atgauti mokėjimo operacijos lėšas (pvz., kreiptis į lėšų gavėjo banką dėl klaidingai pervestų piniginių lėšų gražinimo, informacijos apie lėšų gavėją gavimo ir pan.). Svarbu tai, kad klaidingai į lėšų gavėjo banko sąskaitą pervestos lėšos iš lėšų gavėjo banko sąskaitos gali būti nurašytos tik esant lėšų gavėjo sutikimui. Nei mokėtojo bankas, nei lėšų gavėjo bankas neatsako už tai, kad klaidingai pervestų lėšų neįmanoma gražinti mokėtojui dėl to, kad lėšų gavėjas nesutiko jų gražinti, ir (arba) dėl to, kad jų neįmanoma gražinti dėl kitų nuo bankų nepriklausančių aplinkybių (pvz., lėšų gavėjo banko sąskaitoje esantis lėšų likutis yra nepakankamas tokiam lėšų gražinimui atlikti, lėšos lėšų gavėjo sąskaitoje yra areštuotos ar pan. (Mokėjimų įstatymo 44 straipsnis).

Iš turimų duomenų matyti, kad bankas pareiškėjo pateiktus mokėjimo nurodymus įvykdė pagal pareiškėjo mokėjimo nurodymuose pateiktus duomenis. Pareiškėjas teigia, kad bankas turėjo įtarti, kad gavėjas yra įtartinas asmuo, ir tuo pagrindu nevykdyti mokėjimo nurodymų ir (arba) perspėti apie tai pareiškėją. Bankas teigia, kad pareiškėją įspėjo apie tai, kad yra rizika prarasti lėšas, ir rekomendavo pareiškėjui nutraukti santykius su brokeriu, siūlančiu užsiimti su investavimu susijusia veikla, tačiau pareiškėjas nepaisė banko įspėjimų ir toliau bankui teikė vykdyti mokėjimo pavedimus tam pačiam gavėjui. Turimi duomenys patvirtina, kad banko iniciatyva ir pareiškėjui sutikus dvi mokėjimo operacijos buvo sustabdytos ir lėšos gražintos pareiškėjui, tačiau pareiškėjas bankui pateikė prašymą ateityje jo pateiktus vykdyti mokėjimo nurodymus gavėjui laikyti atitinkančiais jo valią.

Be to, atkreiptinas dėmesys, kad tada, kai mokėtojo ir lėšų gavėjo bankas nesutampa, mokėtojo bankas, vykdydamas pateiktą mokėjimo nurodymą, apie lėšų gavėją paprastai turi tik tuos duomenis, kuriuos jam pateikė pats mokėtojas. Pažymėtina ir tai, kad mokėtojo bankas, vykdydamas pateiktą mokėjimo nurodymą, neturi galimybių kontroliuoti nei lėšų gavėjo, nei lėšų gavėjo banko paskesnių veiksmų ir už juos neatsako, o už mokėjimo nurodymo duomenų teisingumą atsako mokėtojas, bet ne bankas.

Taigi, įvertinus turimus duomenis ir finansinių paslaugų teikimą reglamentuojančių teisės aktų nuostatas, nėra pagrindo teigti, kad bankas nepagrįstai įvykdė pareiškėjo autorizuotus mokėjimo nurodymus.

Dėl banko pareigos siekti atgauti klaidingai atliktos mokėjimo operacijos lėšas

Mokėjimų įstatymo 50 straipsnio 2 dalyje nustatyta pareiga mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjui siekti atgauti klaidingai atliktos mokėjimo operacijos lėšas. Minėta Mokėjimų įstatymo nuostata lėšų gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjui nustato pareigą bendradarbiauti ir mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjui perduoti visą informaciją, reikalingą mokėjimo operacijai atsekti ir lėšoms atgauti. Mokėjimų įstatymo 50 straipsnyje nurodytas bendradarbiavimas apima tik tokį bendradarbiavimą, kuris tiesiogiai susijęs su mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjui Mokėjimų įstatymo 50 straipsnyje nustatytų prievolių vykdymu (pvz., gavus mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjo prašymą gražinti lėšas, kreiptis į lėšų gavėją ir (arba) perduoti jam gautą kreipimąsi, pateikti mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjui informaciją apie tai, ar lėšų gavėjas sutinka gražinti lėšas, ar ne, lėšų gavėjui sutikus gražinti lėšas – pervesti jas mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjui ir pan.). Bet kuriuo atveju klaidingai į lėšų gavėjo mokėjimo sąskaitą pervestos lėšos iš lėšų gavėjo mokėjimo sąskaitos gali būti nurašytos tik esant lėšų gavėjo sutikimui.

Turimi duomenys patvirtina, kad bankas, gavęs pareiškėjo prašymą atšaukti mokėjimo operacijas, nedelsdamas kreipėsi į gavėjo banką, tačiau iš gavėjo banko gavo atsakymą, kad gavėjas nesutinka sugražinti lėšų, nes jų jau nėra jo sąskaitoje. Taigi, nėra pagrindo teigti, kad bankas nesiėmė veiksmų, kad pareiškėjo klaidingai pervestos lėšos būtų sugražintos. Kaip jau buvo minėta, nei mokėtojo bankas, nei lėšų gavėjo bankas neatsako už tai, kad klaidingai pervestų lėšų neįmanoma gražinti mokėtojui dėl to, kad lėšų gavėjas nesutiko jų gražinti, ir (arba) dėl to, kad jų neįmanoma gražinti dėl kitų nuo bankų nepriklausančių aplinkybių (pvz., lėšų gavėjo banko sąskaitoje esantis lėšų likutis yra nepakankamas tokiam lėšų gražinimui atlikti, lėšos lėšų gavėjo sąskaitoje yra areštuotos ar pan.). Turimi duomenys patvirtina, kad pareiškėjo klaidingai pervestos lėšos nebuvo sugražintos dėl nuo banko nepriklausančių aplinkybių, t. y. lėšų gavėjo sąskaitoje nebuvo lėšų ir gavėjas nedavė sutikimo.

Dėl banko pareigos prieš vykdant mokėjimo nurodymą tikrinti informaciją apie gavėją

Pareiškėjas teigia, kad bankas prieš priimdamas vykdyti mokėjimo nurodymus turėjo patikrinti informaciją apie gavėją. Bankas paaiškino, kad įspėjo vartotoją apie galimą riziką, tačiau pareiškėjas banko įspėjimų nepaisė ir toliau teikė vykdyti mokėjimo pavedimus tam pačiam gavėjui.

Vadovaujantis Lietuvos Respublikos pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencijos įstatymu (toliau – PPTFPĮ), bankai ir kiti šiame įstatyme nurodyti įpareigotieji subjektai (toliau – bankai) yra įpareigoti tinkamai pažinti savo klientus, įskaitant, bet tuo neapsiribojant, nustatyti ir patikrinti kliento ir naudos gavėjo asmens tapatybę, gauti informaciją apie dalykinių santykių tikslą ir numatomą pobūdį, nuolat peržiūrėti ir atnaujinti kliento ir naudos gavėjo tapatybės nustatymo metu pateiktus dokumentus, duomenis ar informaciją (siekiant užtikrinti, kad minėta informacija yra tinkama ir aktuali) bei vykdyti nuolatinę kliento dalykinių santykių stebėseną. Vadovaujantis PPTFPĮ 16 straipsnio 2 dalimi, bankai, nustatę, kad jų klientas atlieka įtartina pinigine operacija ar sandorį (pvz., esant pagrįstų įtarimų, kad mokėjimo operacijai įvykdyti klientas bankui perdavė lėšas, kurios galimai gautos iš nusikalstamos veikos ar pan.), nepaisydami piniginės operacijos ar sandorio sumos, privalo tą operaciją ar sandorį sustabdyti, nebent dėl piniginės operacijos ar sandorio pobūdžio, jų atlikimo būdo ar kitų aplinkybių to padaryti objektyviai neįmanoma. Pažymėtina, kad PPTFPĮ neįpareigoja bankų tikrinti kiekvienos jų klientų atliekamos mokėjimo operacijos, papildomai rinkti ir (arba) tikrinti duomenų apie kiekvieną mokėjimo nurodyme nurodytą mokėjimo operacijos sumos gavėją, analizuoti lėšų gavėjo vykdomos veiklos specifikos ar kitaip kvestionuoti mokėtojo, kuris pateikė mokėjimo nurodymą pervesti tokiam gavėjui lėšas, veiksmų, jeigu, objektyviai vertinant, nėra pagrindo įtarti, jog banko kliento (mokėtojo) atliekamos operacijos yra susijusios su pinigų plovimo ar teroristų finansavimo veikla.

Atsižvelgiant į tai, kad pareiškėjas tinkamai autorizavo ginčijamas mokėjimo operacijas, jas pateikė bankui vykdyti ir bankas jas įvykdė vadovaudamasis Bendrųjų paslaugų teikimo sąlygomis bei Mokėjimų įstatymo nuostatomis, nėra pagrindo teigti, kad bankas netinkamai įvykdė pareiškėjo autorizuotas mokėjimo operacijas. Taip pat iš pateiktų duomenų nėra pagrindo daryti išvadą, kad bankas laiku nesiėmė veiksmų, kad mokėjimo operacijos būtų atšauktos.

Nustačius, kad pareiškėjo ginčijamos mokėjimo operacijos buvo autorizuotos tinkamai, bankas jas įvykdė tinkamai, t. y. atsižvelgdamas tiek į Mokėjimų įstatymo, tiek į Mokėjimo

paslaugų teikimo sąlygų nuostatas, nėra pagrindo pareiškėjo reikalavimą bankui gražinti 85 800 Eur pripažinti pagrįstu.

Remdamasis tuo, kas išdėstyta, ir vadovaudamasis Vartotojų teisių apsaugos įstatymo 27 straipsnio 1 dalies 3 punktu, Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimo Nr. 03-23 „Dėl Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių patvirtinimo“ 2 punktu ir šiuo nutarimu patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 59.3 papunkčiu, n u s p r e n d ž i u:

Atmesti pareiškėjo X. X. reikalavimą.

Lietuvos banko sprendimas dėl ginčo esmės yra rekomendacinio pobūdžio ir teismui neskundžiamas. Vartotojui ir finansų rinkos dalyviui išlieka teisė dėl ginčo sprendimo kreiptis į teismą arba kitą ginčų nagrinėjimo instituciją įstatymų nustatyta tvarka. Kreipimasis į teismą po Lietuvos banko sprendimo dėl ginčo esmės priėmimo nelaikomas šio sprendimo apskundimu.

Reguliuojamos rinkos priežiūros skyriaus
viršininkas, pavaduojantis Finansinių paslaugų
ir rinkų priežiūros departamento direktorių

Vaidas Cibas